

ประโยค ป.ธ. ๓
 แปล มครเป็นไทย
 สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗

แปล โดยพยัญชนะ

๑. อตฺตสา (อุตฺตราย) ปีตา ทุกฺขิตา วต เม ธีตาติ อนตฺตมนต์
 ปเวทตฺวา ปญฺจทส กหาปณฺสทสฺสานิ เปเสสิ อิมสฺมี นคเร สิริมา นาม
 คณฺิกา อตฺติ เทวสิกํ สทสฺสํ คณฺหาติ อิมฺหิ กหาปณฺหิ ตํ อานตฺวา สามิกสฺส
 ปาทปริจาริกํ กตฺวา สยํ ปุณฺณานิ กโรตฺติ ฯ सा सिरिम् पङ्गोसापेतुवा
 สหายิกเ อิม กหาปณเ คเหตุวา อิมํ อจฺจมาสํ ทว สหายกํ ปริจฺราหิตี
 อาท ฯ सा साचुติ सम्पฺภิจฺฉิ ฯ सा ตํ อาทาย สามิกสฺส สนฺติกํ คนฺตฺวา
 เตน สิริम् ทิสฺวา กิมิทฺติ วุคฺเต สามิ อิมํ อจฺจมาสํ มม สหายิกา ตุมฺहे
 ปริจฺรตุ อหํ ปน อิมํ อจฺจมาสํ ทานญฺเจว ทาทฺกามา รมฺมญฺจ โสตุกามาติ
 อาท ฯ सो ตํ อภิรूपํ อิตฺถิ ทิสฺวา อุปฺปนฺนสินฺโห साचुติ सम्पฺภิจฺฉิ ฯ
 อุตฺตรปิ โข พุทฺธปฺปมฺขํ ภิกฺขุสงฺฆํ นิมนฺเตตฺวา ฆนฺเต อิมํ อจฺจมาสํ
 อญฺญตฺถ อคนฺตฺวา อิชฺเว ภิกฺขา คเหตุพฺพาติ สตฺถุ ปฺภฺยญฺญํ คเหตุวา อิตฺทานิ
 ปญฺจาย ยาว มหาปวารณา ตาว สตฺถารํ อุปฺนฺนจาทุ รมฺมญฺจ โสตุ ลภิสฺสามิตี
 ตฺถุจฺจมานสา เอวํ ยาคุํ ปจถ เอวํ ปฺนฺเว ปจถาติ มหานเส สพฺพภิกฺขฺยานิ สฺวิทฺทหนฺตี
 วิจฺรติ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. อตสสา สามิโก เสว ปวารณา ภวิสฺสตีติ มหानสาภิมุโข
 วาตปานน จตฺวา กิณฺณุ โข กโรนฺตี สา อนฺธพาลา วิจฺรตีติ โอลเณนโต
 ตํ เสฏฺฐิฉีตฺรํ ทิสฺวา อโห อนฺธพาลา เอวรูปุ เจานเ อิมํ สิริสมฺปตฺตี นานุโกติ
 มุณฺฑกสมณเณ อุปฏฺฐหิสฺสามิตี ตฺถุจจิตฺตา วิจฺรตีติ หสิตฺวา อปคณฺนิ ฯ ตสฺมี
 อปคเต ตสฺส สนฺติเก จิตา สิริมา กิณฺณุ โข โอลเณตฺวา เอส หสึตี เตนเว
 วาตปานเนน โอลเณนตี อุตฺตรํ ทิสฺวา อิมํ โอลเณตฺวา อิมินา หสิตํ อทฺธา
 อิมสฺส เอตาย สทฺธี สนฺถโว อตฺถิติ จินฺเตสิ ฯ สา กิร อทฺธมาลี ตสฺมี
 เคะเห พาหิรกิตฺถี หุตฺวา วสमानาปี ตํ สมฺปตฺตี อนฺถวมานา อตฺตโน
 พาหิรกิตฺถีภาวํ อชานิตฺวา อหํ ฆรสามินีตี สลฺยณมกาสิ ฯ สา อุตฺตราย
 อาฆาตํ พนฺธิตฺวา ทฺถุขมสฺสา อุปฺปาเทสฺสามิตี ปาสาทา โอรุยฺห มหานลฺ
 ปวิสิตฺวา ปฺวปจณฺฐจาเน ปกฺกฏฺฐจิตํ สปฺปี กฏฺฐจฺจนา อาทาย อุตฺตรากิมุชฺ
 ปายาสี ฯ อุตฺตรา ตํ อาคจฺจนฺตี ทิสฺวา มม สหายิกาย มยฺหํ มหาอุปกาโร
 กโต จกฺกวาฬํ อติสมฺพารฺหํ พุรหฺมโลโก อติเนโจ มม ปน สหายิกาย कुโณว
 มหนฺโต อหฺยหิ เอตํ นิสฺสาย ทานญจ ทาตุํ ฐมฺมญจ โสตุํ ลภี สเจ มม
 เอติสฺสา อุปฺริ โโกโร อตฺถิ อิทํ สปฺปี มํ ฆาหตุ สเจ นตฺถิ มา ฆาหตุติ ตํ
 เมตฺตาย ฝริ ฯ ตาย ตสฺสา มตฺถเก อาสิตฺตํ ปกฺกฏฺฐจิตสปฺปี สึตฺถกํ วิย อโหสิ ฯ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๓

แปล มคธเป็นไทย

แปล โดยพยัญชนะ

๑. ครั้งนั้น อ.บิดา ของนางอุตตรานัน กล่าวแล้วว่า อ.ธิดา ของเรา เป็นผู้ถึงแล้วซึ่งทุกข์หนอ ย่อมเป็น ดังนี้ ยังบุคคล ให้รู้ทั่วแล้ว ซึ่งความที่แห่งตน เป็นผู้มิไฉนมิใช่ของแห่งตน ส่งไปแล้ว ซึ่งพันแห่งกหาปณะ ท. ๑๕ ด้วยคำว่า อ.หญิงคณิกา ชื่อว่าสิริมา มีอยู่ในพระนครนี้ อ.ธิดา ของเรา กล่าวแล้วว่า อ.ท่าน จงรับเอา ซึ่งพันแห่งทรัพย์ ทุกๆ วัน ดังนี้ นำมาแล้ว ซึ่งนางสิริมานั้น ด้วยกหาปณะ ท. เหล่านี้ กระทำแล้ว ให้เป็นผู้บำเรอซึ่งเท้า ของสามี จงกระทำ ซึ่งบุญ ท. เอง ดังนี้ ฯ อ.นางอุตตรา นั้น ยังบุคคล ให้เรียกมาแล้ว ซึ่งนางสิริมา กล่าวแล้วว่า คุณก่อนหญิงสหาย อ.ท่าน รับเอาแล้ว ซึ่งกหาปณะ ท. เหล่านี้ จงบำเรอ ซึ่งสหายของท่าน ตลอดกึ่งแห่งเดือนนี้ ดังนี้ ฯ อ.นางสิริมา นั้น รับพร้อมเฉพาะแล้วว่า อ.ดีละ ดังนี้ ฯ อ.นางอุตตรานัน พาเอาแล้ว ซึ่งนางสิริมานั้น ไปแล้ว ผู้สำนัก ของสามี ครั้นเมื่อคำว่า อ.เหตุนี้ อะไร ดังนี้ อันสามีนั้น เห็นแล้ว ซึ่งนางสิริมา กล่าวแล้ว กล่าวแล้วว่า ข้าแต่ นาย อ.หญิงสหาย ของดิฉัน จงบำเรอ ซึ่งท่าน ตลอดกึ่งแห่งเดือนนี้ ส่วนว่า อ.ดิฉัน เป็นผู้ใคร่เพื่ออัน ถวาย ซึ่งทานด้วยนั้นเทียว เป็นผู้ใคร่เพื่ออันพึงซึ่งธรรมด้วย ตลอดกึ่งแห่งเดือนนี้ย่อมเป็น ดังนี้ ฯ อ.สามีนั้น เห็นแล้ว ซึ่งหญิง ผู้มีรูปงาม นั้น ผู้มีความรัก อันเกิดขึ้นแล้ว รับพร้อมเฉพาะแล้วว่า อ.ดีละ ดังนี้ ฯ แม้อ.นางอุตตรา แล นิมนต์แล้ว ซึ่งหมู่แห่งภิกษุ ผู้มีพระพุทธรเจ้าเป็นประมุข กราบทูลแล้วว่า ข้าแต่ พระองค์ผู้เจริญ อ.ภิกษา อันพระองค์ ไม่เสด็จไปแล้วในที่อื่น พึงรับในเรือนนี้ นั้นเทียว ตลอดกึ่งแห่งเดือนนี้ ดังนี้ รับแล้ว ซึ่งปฎิญาของพระศาสดา ผู้มีใจ

อันยินดีแล้วว่า อ.วันมหาปวารณา ย่อมมี เพียงใด อ.เรา จักได้ เพื่ออันบำรุง
ซึ่งพระศาสดาคด้วย เพื่ออันฟัง ซึ่งธรรมด้วย เพียงนั้น จำเดิม แต่วันนี้ ในกาลนี้
ดังนี้ ย่อมเที่ยวจัดแจงอยู่ ซึ่งกิจทั้งปวง ท. ในโรงครวใหญ่ด้วยคำว่า อ.ท่าน ท.
จงดื่ม ซึ่งข้าวต้มอย่างนี้ อ.ท่าน ท. จงทอด ซึ่งขนม ท.อย่างนี้ ดังนี้ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. ครั้งนั้น สามีนางนางอุตตรานัน คิดว่า พรุ่งนี้ จักเป็นวันปวารณา
ดังนี้ ยืนตรงหน้าต่าง หันหน้าไปทางโรงครวใหญ่ มองดูอยู่ด้วยคิดว่า นาง
อันธพาลนั้น เทียวทำอะไรอยู่หนอแล ดังนี้ มองเห็นธิดาเศรษฐีนั้นแล้ว จึงคิดว่า
พุโซ่ หญิงอันธพาล ไม่สวยสมบัติมีสิริเช่นนี้ ในฐานะเห็นปานนี้ กลับมีจิต
ยินดีว่า เราจักบำรุงสมณะโล้น ดังนี้ เทียวไปได้ จึงหัวเราะแล้วหลีกไป ฯ
เมื่อบุตรเศรษฐีนั้นหลีกไปแล้ว นางสิริมาซึ่งยืนอยู่ที่ใกล้ของเขา คิดว่า บุตร
เศรษฐีนั้น มองดูอะไรหนอแล จึงหัวเราะ ดังนี้ จึงมองลงไปทางหน้าต่างนั้น
แหละ เห็นนางอุตตราแล้วคิดว่า บุตรเศรษฐีนี้ มองดูนางคนนี้ จึงหัวเราะ
บุตรเศรษฐีนี้คงมีความเชยชิดกับนางเป็นแน่ ดังนี้ ฯ ได้ยินว่า นางสิริมานั้น
แม้เป็นผู้หญิงภายนอกในเรือนนั้น ตลอดทั้งเดือน สวยสมบัตินั้นอยู่ ก็ยังไม่
ทราบว่าตนเอง เป็นหญิงภายนอก ได้ทำความสำคัญว่า ตนเองเป็นเจ้าของเรือน
ดังนี้ ฯ

นางสิริมานั้น ผูกอาฆาตต่อนางอุตตรา คิดว่า เราจักทำทุกซ์ให้เกิดแก่
มัน ดังนี้ จึงลงจากปราสาท เข้าไปยังโรงครวใหญ่ ใช้ทัพพีตักเนยใสอันเดือด
พล่าน ในที่ทอดขนมแล้ว เดินมุ่งหน้าไปหานางอุตตรา ฯ นางอุตตรา เห็นนาง
สิริมานั้น กำลังเดินมา จึงแผ่เมตตาไปถึงนางว่า หญิงสหายของเราทำอุปการะ
เป็นอันมากแก่เรา จักรวาลก็แคบเกินไป พรหมโลกก็ต่ำยิ่งนัก ส่วนคุณของ
หญิงสหายของเรา ใหญ่มากทีเดียว ก็เราอาศัยนาง จึงได้เพื่อถวายเป็นและ

ฟังธรรม หากเรามีความโกรธเหนือนาง ขอเนยใส่นี้ จงลวกเราเถิด หากไม่มี
จงอย่าลวก(เรา)เลย ดังนี้ ฯ เนยใสที่เดือดพล่าน อันนางสิริมานั้นราดลงบน
กระท่อมของนางอุตตรา นั้น ได้เป็นเหมือนน้ำเย็น ฯ
